

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Peregrinus terræ. Fascicvlvs Myrrhæ Siue Considerationes Variæ Super
Plagas Et Vulnera Christi D.N. Itinerarium. Seraphinus. Civis coeli

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

cap. 5. De Sententia Iudicis

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49469](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49469)

De Sententia Iudicis.

Cap. V.

Tunc dicit Rex his, qui à dextris eius erunt: Venite Be-
nedicti. Tunc, post finitum examen, post compila-
tos processus, post auditos accusatores, post allata testi-
monia, ponderatis etiam singulorum meritis & demeri-
tis, summus Rex & Judex vniuersalis finalem proferet
sententiam, elargiendo bonis æternū præmium, & ma-
los æternis adiudicando pœnis. Hæc sententia erit sensi-
bilis, quia sensibile erit iudicium, sensibiles homines, qui
iudicabuntur, sensibilis & visibilis Judex & Thronus in
quo iudicabit: est aliæ priuatæ sententiæ propriis singu-
lorum meritis ac demeritis correspondentes erunt in-
sensibiles & mentales. Unde duæ erūt sententiæ vocales,
vna vniuersalis respectu bonorum, vniuersalis altera cõ-
paratione malorum: & mentales plures ac diuersæ erunt,
iuxta multitudinem personarum iudicandarum, & iuxta
meritorum ac demeritorum diuersitatem.

Difficultas est de causa & de sententia, quâ ratione &
modo promulganda erit: aut mentaliter, aut vocaliter. *Richard. in*

Afferunt nonnulli; Christum voce materiali & sensi-
bili didicisse verba illa: *Esurini & dedistis &c.* cæteras
verò causas mentaliter. *apud Car-
thus.*

Alii volunt, quod neque illa verba: *Esurini &c.* pro-
nunciabuntur voce sensibili, quia omnibus competere
nequeunt, & excluduntur omnes illi, qui non habent fa-
cultatem elargiendi elemosynas, veluti sunt Infantes,
Pauperes, Religiosi, Angeli. Præterea, quia eodem quo
que modo proclamari deberent aliæ causæ virtutum ex-
cellentiorum, quales sunt opera misericordiæ spiritua-
lis, usus Sacramentorum, Martyrium. Utraque opinio

sua non caret probabilitate. Insuper probabiliter tenet
Suarez, quod Christus, pronuncians voce sensibili sen-
tentiam, non loquetur alicui in particulari, sed multis in
vniuersali, secundum varios ordines. Exempli gratiâ: pri-
mo laudabit voce sensibili Virgines, deinde Martyres,

& sic de aliis ordinibus: ac eodem modo variorum reprobabit ordines. Verum, probabiliter affirmari potest, hanc sensibilem Christi laudem quemlibet etiam in particulari extendendam fore: videtur esse conformius sacrae Scripturae & Patrum dictis: quia S. Apostolus Paulus loquitur in 1. Cor. 4. *Judicio vniuersali: Tunc laus erit vniuersa* & S. Chryso-
 2. Cor. 10. *idem Apostolus: Non qui seipsum commendat, sed quem Deus commendat.* Et S. Chry-
 S. Chrysof. *Quis non cupiet in hac vita contemni, ut in alia vita voce Christi laudari?* Eiusdem opinionem nonnulli sunt apud Carthusianum, eiusque sequaces reddunt, asserentes Christum loqui voce sententia maius sit gaudium honorum, & maior dolor sententiarum proborum; idè sicut corporalis apparatus Christi erit frustra, nec sensibilis illa prolatio. Et hi non loquuntur de sententiis definitiuis Christi in iudicio discussionis, apportando rationes con-
 tentionis & salutis. Neque in hoc modo dicendum peritur implicentia; sed magis exaltatur Christi Gloria & praemium Sanctorum: et probabiliter asserendum est. Et quis non contemnit sanctissimam Virginem in praesentia totius mundi hanc sensibilem promereri laudem? cum Filium suum honorare Matrem, & exaltare eam, quod sancti vita exitit humilissima. Insuper hanc laudem merebunt sancti Apostoli, & quilibet in partem Neque Omnipotentiae Diuinae modus deest, quod deus prorsus verbis omnibus & singulis propriam laudem, iuxta propria singulorum merita idem quoque dicendum est de reprehensione & sententia, qua efficiet peccatores propter eorum delicta.

In hac materia finalis sententiae vltimi iudicij considerandum quoque est gaudium bonorum, & malorum, utrumque continetur in hisce duobus: *venite, ite. Venite, accedite ad Deum, fons immensum omnis boni oceanum: Ite, discedite a principio & causa omnis boni.* In his duobus summa consistit felicitas, & summa hominis Chri-

1. Cor. 4.

2. Cor. 10.

S. Chrysof.

Carthus.

in 4. dist.

47. q. 1.

misericordia, *Vniri cum Deo* est summa foelicitas; *separari a Deo*, summa miseria est. Et quamdiu praesentem agimus vitam, sumus in periculo, neque terminum, quem attingemus, cognoscimus. Quamobrem vnusquisque ad remedium recurrere, & quantum possibile est, curare debet, vt in hac vita habeat vnionem cum Deo, timeat separationem, continuam Dei gestet memoriam, fugiat obliuionem. Considera insuper, solum tempus praesentis vitae esse tempus Misericordiae, & tempus iudicii esse tempus Iustitiae, aut distributivae comparatione bonorum, qua conferitur praemium conforme merito; aut vindictivae respectu malorum, qua promerita poena castigatur culpa.

Christo Iustos inuitaturo ad gloriam, eisque dicturo: *Venite, Benedicti Patris mei, possidete Regnum paratum vobis a constitutione mundi.* Respondebunt Beati cum iubilo & exultatione: *Benedictio & claritas, Apoc. 7. & sapientia, & virtus, & fortitudo Deo nostro in saecula saeculorum, Amen.* Sed quid respondebunt miseri peccatores terribili isti tono & sono finalis sententiae, aeternam continentis damnationem? Primum hoc vocabulo: *Ite maledicti*, intimabit poenam damni; secundò, *In ignem aeternum*, pronunciat poenam aeternam sensus. Tunc has miserabiles prorumpunt voces: *Non insensati vitam illorum (iustorum) aestimabamus insaniam.* Ecce quomodo computati sunt inter filios Dei, & inter sanctos fors illorum est; ecce, in statu foelicitatis aeternae constituti sunt, & nos sempiternis adiudicati sumus tormentis & miseriis inter Dæmones sine termino moraturi. Verum parùm tibi proderit hoc lumen coetempore, nunc illud habere stude, & vitam peccatorum ut veram insaniam, & vitam Iustorum ut veram aestima sapientiam.

Ultimà vix à Christo prolata sententiâ, subito illius subsequetur executio: *Ibunt hi in supplicium aeternum; Iusti autem in vitam aeternam.* Quapropter *Matth. 25.* terra, sine mora, hiaeu suo viuos absorbebit & deuorabit omnes spiritus infernales simul cum igne, qui, vt supra dictum est, totius Mundi renouationi inseruiat. Caelum quoque panderit, & Christum recipiet.

